

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **L.K.**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80, Liberec 2, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2013 č. j. 10402/13/5000-24700-703359,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 9. 4. 2013, č. j. 10402/13/5000-24700-703359 se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl změněn platební výměr Finančního úřadu v Liberci (dále jen „správce daně“) ze dne 18. 7. 2012, č. j. 257979/12/192983506992, a to v části týkající se splatnosti vyměřeného odvodu a bankovního spojení, když ve zbývajících částech zůstal platební výměr nezměněný. Uvedeným platebním výměrem správce daně rozhodl o nařízení odvodu do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 8 559 127 Kč, z důvodů pochybení žalobce při zadávání veřejné zakázky a porušení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění do 30. 9. 2009.

Za prvé žalobce namítal, že zákon o veřejných zakázkách nevyžaduje, aby čestné prohlášení o spotřební dani bylo samostatné, tedy oddělené od čestného prohlášení, kterým se v souladu s příslušnými ustanoveními tohoto zákona prokazuje splnění dalších kvalifikačních předpokladů. Vybraný uchazeč doložil listinu ze dne 24. 10. 2008, nadepsanou čestné prohlášení dle § 53 odst. 1 – základní kvalifikační předpoklady, kde výslovně uvedl, že čestně prohlašuje, že splňuje kvalifikační kritéria podle § 53 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách. Splnil tak požadavky dle § 53 odst. 2 písm. b) a d) zákona o veřejných zakázkách, neboť pod odst. 1 jsou uvedeny všechny základní kvalifikační předpoklady.

Žalobce dále nesouhlasil s právním výkladem ust. § 53 odst. 1 písm. f) a h) zákona o veřejných zakázkách, který zaujal správce daně a žalovaný. Uváděl, že při hodnocení nabídek postupoval dle komentáře na www.portal-vz.cz a dle komentáře k zákonu o veřejných zakázkách. Výklad, podle kterého uchazeč, který má povolený splátkový kalendář a tudíž nemá závazky vůči státu po datu splatnosti, nesplňuje kvalifikační podmínku bezdlužnosti vůči státu, je příliš tvrdý. Pojen „den splatnosti“ ve smyslu § 63 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „ZSDP“), je třeba vykládat tak, že den splatnosti, který byl povolením posečkání, či splátkovým kalendářem odložen, ještě nenastal. V případě povoleného posečkání nebo splátek dle § 60 ZSDP se úrok buď neuplatňuje vůbec, nebo se uplatňuje úrok z odložené částky, nikoli však úrok z prodlení. To je důkazem toho, že na subjekt, který má povoleno posečkání nebo splátky, ZSDP nepohlíží jako na osobu s daňovými nedoplatky a nelze tak na něj pohlížet ani při hodnocení kvalifikačních předpokladů dle zákona o veřejných zakázkách. I v potvrzení o stavu osobního účtu, které vydal Finanční úřad v Turnově dne 23. 10. 2008, je u všech položek uveden zůstatek (daňový dluh) 0 Kč a posečkaná daňová povinnost se uvádí ve zvláštním sloupci. Protože vůči daňovému subjektu, který má povoleny splátky nelze použít zákonných exekučních nástrojů dle § 73 a násl. ZSDP, nemá ve skutečnosti takový subjekt daňové nedoplatky. Žalovaným citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2012, č. j. 1 Afs 61/2012-33, na projednávaný případ nedopadá, neboť se týká transparentnosti výběrového řízení. Se závěry Úřadu na ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“), které žalovaný citoval, se žalobce neztotožnil. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl shodné skutečnosti jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že požadavek samostatnosti čestného prohlášení ve vztahu ke spotřební dani je zakotven v § 53 odst. 2 písm. b) zákona o veřejných zakázkách, nepostačí tedy čestné prohlášení zahrnující ostatní náležitosti dle odst. 1 písm. c) až e) a g) a j), pro tyto obecné kvalifikační předpoklady je vyhrazeno čestné prohlášení dle § 53 odst. 2 písm. d) citovaného zákona. Žalobcem uváděný komentář se týká zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, který byl účinný do 1. 5. 2004 a který uváděl pro případ nedoplatku na pojistném a na penále na veřejném zdravotním pojištění splatný nedoplatek. V tomto komentáři bylo citováno rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 3. 7. 2000, jež se vztahovalo k již zrušenému zákonu o zadávání veřejných zakázek. Žalovaný zdůraznil smysl zákonné úpravy zákona o veřejných zakázkách, je nutné předkládat potvrzení o bezdlužnosti z důvodu, že je třeba nalézt uchazeče o veřejnou zakázku, který má své závazky vůči státu beze zbytku splněny a dává dostatečnou jistotu, že bude stabilním partnerem pro plnění veřejné zakázky, přičemž fakt, že takovému dodavateli je povolen splátkový kalendář, svědčí o opaku. Dle § 63 ZSDP je daňový dlužník v prodlení, nezaplatil-li splatnou částku daně nejpozději v den její splatnosti. Po tomto dni se částka neuhrazené daně nebo její příslušenství stává daňovým nedoplatkem. Institut posečkání, resp. splátkování daně dle § 60 ZSDP znamená odložení data zahájení daňové exekuce a stanoví se náhradní lhůta splatnosti. Žalobce se svým tvrzením o posečkání, resp. splátkovém kalendáři jako bezdlužnosti svého druhu nemůže obstat. Žalovaný upozornil také na skutečnost, že hejtman Libereckého kraje již publikoval informaci o tom, že žalobce bude žádat náhradu škody za doměřený odvod a vyzve odpovědné osoby k dobrovolné úhradě vzniklé škody. Na závěr žalovaný zpochybnil, že žaloba byla podána oprávněnou osobou, když byla podepsána ředitelem Krajského úřadu Libereckého kraje. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Okolnosti případu nejsou mezi účastníky sporné. Rozhodnutím o poskytnutí dotace č. 71, Dohoda o udělení grantu k projektu č. CZ 0061 ze dne 2. 12. 2008, byla Ministerstvem

financí žalobci přiznána dotace v celkové výši 357 882 € na Revitalizaci školních hřišť a jejich vybavení na území Libereckého kraje – 2. etapa. V části IV., pod podmínkou č. 11 písm. a) tohoto rozhodnutí bylo stanoveno, že žalobce jako příjemce dotace je povinen při realizaci individuálního projektu zadávat veřejné zakázky dle zákona o veřejných zakázkách. Dle části IV. Sankce bylo uvedeno, že porušení povinností stanovených v tomto rozhodnutí je porušením rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, a má za následek odvod za porušení rozpočtové kázně dle § 44 a § 44a rozpočtových pravidel.

Mezi účastníky rovněž není sporu o tom, že na základě jednotlivých faktur dodavatele projektu, kterým byla společnost ■■■, vybraná v otevřeném řízení o veřejné zakázce, žalobce nárokoval částku 8 559 126,74 Kč, která byla poskytovatelem dotace zaslána ve dvou splátkách.

Ze správního spisu soud ověřil, že dodavatel společnost Tomovy parky, s.r.o., předložil čestné prohlášení ze dne 24. 10. 2008 dle § 53 odst. 1 – základní kvalifikační předpoklady; dále potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Semily ze dne 22. 10. 2008, v němž bylo uvedeno, že dodavatel k tomuto dni na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti dluží celkem 493 983 Kč a má od 18. 3. 2008 na uvedenou pohledávku evidován splátkový kalendář; a také potvrzení o stavu osobního účtu dodavatele vystavené Finančním úřadem v Turnově dne 23. 10. 2008 dle § 62 odst. 7 ZSDP, kde ve sloupci posečkání daňové povinnosti je u DPH uvedena částka 1 097 385 Kč.

Na základě oznámení Nejvyššího kontrolního úřadu o neoprávněném použití peněžních prostředků poskytnutých z Národního fondu na daný projekt provedl správce daně u žalobce daňovou kontrolu. Výsledky zachytil ve zprávě o daňové kontrole ze dne 26. 6. 2012, č. j. 180000/12/192983506992. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce jako příjemce peněžních prostředků z Národního fondu nepostupoval při zadávání veřejné zakázky podle § 60 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, když z účasti na zadávacím řízení nevyloučil společnost ■■■, přestože tento uchazeč nesplnil kvalifikační požadavky dle § 53 odst. 1 písm. f) a h) zákona o veřejných zakázkách. Z potvrzení Finančního úřadu v Turnově vyplývá, že uchazeč měl v době podání nabídky nedoplatek na DPH ve výši 1 097 385 Kč, a dle potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Semily nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve výši 493 983 Kč. Nabídky uchazečů neobsahovaly samostatná čestná prohlášení ke spotřební dani dle § 53 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách. Porušení zákona o veřejných zakázkách byla správcem daně hodnocena jako porušení rozpočtové kázně a správce daně vyměřil žalobci dle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel a dle § 139 a § 147 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 8 559 127 Kč platebním výměrem ze dne 18. 7. 2012.

Proti tomuto platebnímu výměru se žalobce odvolal, uplatnil stejné výhrady jako v žalobě. Žalovaný napadeným rozhodnutím platební výměr změnil pouze v údajích o splatnosti odvodu a bankovním spojení, ve zbytku zůstal platební výměr nezměněný. Žalovaný se ztotožnil s právním závěrem správce daně a konstatoval, že z § 63 ZSDP vyplývá, že jakákoli daň, která nebyla uhrazena včas, tj. ke dni splatnosti, je daňovým nedoplatkem, což nemůže změnit ani skutečnost, že správcem daně bylo povoleno posečkání daně nebo její zaplacení ve splátkách. Daňový dluh stále trvá, pouze má jiný režim úhrady. Posečkaná, resp. splátkovaná daň zůstává nadále daňovým nedoplatkem. Na podporu svých argumentů se žalovaný v souladu s judikátem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2012,

č. j. 1 Afs 61/2012-33, dovolával rozhodnutí ÚOHS ze dne 23. 8. 2007 a 17. 12. 2007, ve kterých tento správní orgán konstatoval, že skutečnost, že uchazeč má nedoplatky, nelze zhojit předložením rozhodnutí o posečkání daně, neboť takové rozhodnutí neruší existenci daňového nedoplatku. Rovněž portál www.portal-vz.cz uvádí názor, podle něhož za bez dlužnou lze považovat jen osobu, která zaplatila daň nebo pojistné řádně a včas. Jakýkoli komentář k zákonu nelze považovat za závazný, nadto žalobcem citovaný komentář zákona o veřejných zakázkách nezohledňuje změnu právních předpisů. Žalovaný odmítl námitky přílišné tvrdosti požadavků na bezdlužnost jako účelové. Žalovaný konstatoval, že žalobce neoprávněně použil peněžní prostředky poskytnuté na projekt tím, že nedodržel povinnosti příjemce dotace uvedené v předmětném rozhodnutí v části IV. bodu 11 písm. a), tedy nepostupoval podle zákona o veřejných zakázkách, když z účasti na zadávacím řízení nevyloučil společnost ■■■, přestože uchazeč nesplnil kvalifikaci v požadovaném rozsahu. Došlo tak k porušení rozpočtové kázně a správce daně rozhodl v souladu se zákonem o odvodu peněžních prostředků poskytnutých z Národního fondu ve výši, v jaké byla rozpočtová kázeň porušena dle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podstatou sporu je výklad ust. § 53 odst. 1, písm. f) a h) zákona o veřejných zakázkách ve znění dopadajícím na posuzovaný případ.

Podle § 53 odst. 1 písm. f) zákona o veřejných zakázkách základní kvalifikační předpoklady splňuje dodavatel, který nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky, a to jak v České republice, tak v zemi sídla, místa podnikání či bydliště dodavatele. Podle § 53 odst. 1 písm. h) zákona o veřejných zakázkách základní kvalifikační předpoklady splňuje dodavatel, který nemá nedoplatek na pojistném a na penále na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a to jak v České republice, tak v zemi sídla, místa podnikání či bydliště dodavatele. Na citované ust. § 53 odst. 1 zákona navazuje odst. 2, podle něhož dodavatel prokazuje splnění základních kvalifikačních předpokladů předložením b) potvrzení příslušného finančního úřadu a ve vztahu ke spotřební dani čestného prohlášení, d) čestného prohlášení, a to k prokázání základních kvalifikačních předpokladů dle odst. 1 písm. c) až e) a g) a i).

Soud se plně ztotožňuje s výkladem uvedených ustanovení zákona o veřejných zakázkách, který zaujali správce daně a žalovaný. Mezi základní kvalifikační předpoklady pro dodavatele patří ve smyslu § 53 odst. 1 písm. f) a h) zákona o veřejných zakázkách bezdlužnost, a to jak v případě daní, tak pojistného a penále a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Dle § 62 ZSDP odst. 1 ZSDP, jež byl účinný v době rozhodné, se v evidenci daní vedou daňové přeplatky a nedoplatky. Dle § 62 odst. 7 ZSDP se na žádost daňovým dlužníkům vystavují potvrzení o stavu jejich účtů a výkazy nedoplatků. Podle § 63 odst. 1 ZSDP je daňový dlužník v prodlení, nezaplatí-li splatnou částku nejpozději v den její splatnosti.

Z potvrzení Finančního úřadu v Turnově ze dne 23. 10. 2008 jednoznačně vyplývá, že správce daně u dodavatele Tomovy parky, s.r.o. evidoval splatnou daňovou povinnost na DPH ve výši 1 097 385 Kč, u níž bylo povoleno posečkání daňové povinnosti. V tomto potvrzení je jednoznačně uvedeno, že částka se týká daňových nedoplatků, které byly rozhodnutím správce daně posečkány, nebo byly povoleny jejich úhrady ve splátkách dle § 60 ZSDP. Uvedená skutečnost znamená, že tento dodavatel měl nadále daňový nedoplatek na DPH, pouze bylo rozhodnuto o posečkání, či splátkování dlužné částky, což ovšem neznamená, že daňový dluh tohoto dodavatele neexistoval.

Totéž lze uvést i k hodnocení nedoplatku na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve smyslu § 53 odst. 1 písm. h) zákona o veřejných doplatech. Rovněž z potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Semily ze dne 22. 10. 2008 vyplývá, že dodavatel ■■■ měl na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nedoplatek v celkové výši 493 983 Kč, pouze měl povolen splátkový režim. Povolení splátkového režimu opět neznamená zánik nedoplatku v této výši, a tedy splnění kvalifikačního předpokladu dle citovaného ustanovení zákona o veřejných zakázkách.

Institut posečkání, resp. povolení splátek jak daňového nedoplatku, tak nedoplatku na pojistném a na penále na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti opravdu znamenají, že v dané chvíli dojít nemůže k zahájení nuceného vymáhání nedoplatků, když je ve své podstatě stanovena náhradní lhůta splatnosti, ovšem na zánik dluhu vůči státu to nemá žádný vliv. Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném do 1. 5. 2004, skutečně ve vztahu k nedoplatkům na pojistném a penále na veřejném zdravotním pojištění uváděl splatný nedoplatek, toto se však již zákona o veřejných zakázkách, podle něhož měl žalobce při zadávání jednotlivých projektů dle podmínek části IV, č. 11 písm. a) daného rozhodnutí postupovat, netýká.

Soudem prezentovaný právní závěr je zastáván rovněž správními soudy. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 24. 3. 2009, č. j. 62 Ca 18/2008-79, publ. ve Sb. NSS č. 2335/2011, vyslovil, že dodavatel, který má v evidenci zachycený daňový nedoplatek, nesplňuje kvalifikační kritérium podle § 53 odst. 1 písm. f) zákona o veřejných zakázkách, a to i tehdy, pokud správce daně rozhodl o posečkání daně, v souvislosti s níž dodavateli vznikl daňový nedoplatek. Nabídka takového dodavatele je vyřazena a dodavatel je za zadávacího řízení podle § 60 odst. 1 téhož zákona vyloučen. Obdobně citovaná ustanovení vykládá i ÚOHS, žalovaný v tomto směru zcela případně odkázal na 2 rozhodnutí, která se dané problematiky týkají. Nelze mít takový výklad za nepřiměřeně tvrdý, neboť smyslem stanovení základních kvalifikačních předpokladů je bezesporu vyřadit z účasti na veřejných zakázkách ty subjekty, které nemají vůči státu své platební povinnosti splněny a nedávají tak dostatečnou záruku, že své povinnosti spojené s veřejnou zakázkou budou řádně plnit. Žalobní námitky týkající se splnění základních kvalifikačních předpokladů dle § 53 odst. 1 písm. f) a h) zákona o veřejných zakázkách dodavatelem žalobce nejsou důvodné.

Správce daně a žalovaný rovněž nepochybili, pokud žalobci jako zadavateli veřejné zakázky vytýkali, že ve vztahu ke spotřební dani mu dodavatel ■■■ nepředložil čestné prohlášení. Z ust. § 53 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách neplyne, že by čestné prohlášení ve vztahu ke spotřební dani muselo být samostatné, nicméně nelze souhlasit se žalobcem, že čestné prohlášení, jež dodavatel ■■■ předložil dne 24. 10. 2008, je oním čestným prohlášením, které má na mysli ust. § 53 odst. 2 písm. b) zákona o veřejných zakázkách. Jak z tohoto čestného prohlášení plyne, vztahuje se sice k základním kvalifikačním předpokladům,

nicméně dodavatel v něm jednoznačně čestně prohlašuje, že splňuje konkrétní kvalifikační předpoklady dle § 53 odst. 1 písm. c) až e), g) a i) zákona o veřejných zakázkách. Jedná se tedy o čestné prohlášení pouze ve vztahu ke splnění těchto základních kvalifikačních předpokladů, nikoli také ve vztahu ke kvalifikačnímu předpokladu dle § 53 odst. 1 písm. h) zákona o veřejných zakázkách, tedy vztahu ke spotřební dani, jež také se prokazuje čestným prohlášením, na rozdíl od daní ostatních, u nichž se podle § 53 odst. 2 písm. b) zákona o veřejných zakázkách absence daňových nedoplatků dokládá potvrzením příslušného finančního úřadu. Lze tak uzavřít s tím, že i tento žalobní bod není opodstatněný.

Pokud tedy žalobce v souladu s § 60 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách nevyřadil dodavatele ■■■ pro nesplnění kvalifikace v požadovaném rozsahu a nevyloučil jej z účasti v zadávacím řízení, porušil ustanovení zákona o veřejných zakázkách, a tak i podmínku dle části IV., č. 11 písm. a) rozhodnutí poskytovatele dotace. Došlo tak z jeho strany k porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel a správce daně a žalovaný rozhodl o odvodu peněžních prostředků v dané výši do Národního fondu v souladu s § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel.

Pro úplnost soud dodává, že žalobu podala oprávněná osoba, neboť žalobce v souladu s ust. § 33 odst. 4 s. ř. s. soudu prokázal, že ředitel Krajského úřadu Libereckého kraje Mgr. R.H. jednal za žalobce jako územní samosprávný celek na základě pověření, které dne 29. 5. 2013 vydal M.P. jako hejtman zvolený do funkce hejtmána Libereckého kraje usnesením zastupitelstva Libereckého kraje č. 13/IV/12/ZK ze dne 27. 11. 2012. Pověření zahrnuje oprávnění Mgr. R.H. jednat a činit veškeré právní úkony ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

Soud uzavírá s tím, že v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve věci rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce s tímto postupem soudu vyslovil souhlas, a žalovaný nesouhlas nesdělil ve stanovené lhůtě.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nežádal, a ani náklady řízení nepřesáhly náklady běžné činnosti tohoto správního orgánu, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 11. února 2014.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu